

Verordnungsblatt für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1942

Ausgegeben zu Krakau, den 30. Dezember 1942
Wydano w Krakau, dnia 30 grudnia 1942 r.

Nr. 111

Tag dzień	Inhalt/Treść	Seite strona
15. 12. 42	Verordnung über eine summarische Bestandsaufnahme der Bevölkerung im Generalgouvernement	765
	Rozporządzenie o sumarycznym spisie ludności w Generalnym Gubernatorstwie	765
14. 12. 42	Zweite Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 15. November 1939 über die Beschlagnahme des Vermögens des früheren polnischen Staates innerhalb des Generalgouvernements	767
	Drugie postanowienie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 15 listopada 1939 r. o zajęciu majątku byłego Państwa Polskiego na obszarze Generalnego Gubernatorstwa	767
19. 12. 42	Erste Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 20. Dezember 1940 über die Errichtung von Fremdenverkehrsverbänden im Generalgouvernement	769
	Pierwsze postanowienie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 20 grudnia 1940 r. o utworzeniu związków turystycznych w Generalnym Gubernatorstwie	769
14. 12. 42	Anordnung über die Errichtung eines Kartells der Kreisgroßhändler im Generalgouvernement	772
	Zarządzenie o założeniu kartelu hurtowników powiatowych w Generalnym Gubernatorstwie	772

Verordnung

über eine summarische Bestandsaufnahme der Bevölkerung im Generalgouvernement.

Vom 15. Dezember 1942.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Am 1. März 1943 findet eine summarische Bestandsaufnahme der Bevölkerung im Generalgouvernement statt.

(2) Die Bestandsaufnahme hat wohnungsweise bei gleichzeitiger Erfassung der vorhandenen Wohnräume zu erfolgen. Dabei ist auch zu ermitteln, ob und inwieweit der Wohnungsinhaber sich, seine Angehörigen und etwaige Mitbewohner aus eigenen landwirtschaftlichen Erzeugnissen oder Deputatzuweisungen ernährt.

§ 2

(1) Zu erfassen ist bei der Bestandsaufnahme die Wohnbevölkerung des Generalgouvernements.

Rozporządzenie

o sumarycznym spisie ludności w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 15 grudnia 1942 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) W dniu 1 marca 1943 r. odbędzie się sumaryczny spis ludności w Generalnym Gubernatorstwie.

(2) Spis nastąpi według mieszkań z jednoczesnym uwzględnieniem odnośnych pomieszczeń. Należy przy tym także ustalić, czy i w jakim zakresie posiadacz mieszkania żywi siebie, osoby doń przynależne i ewentualnie innych współlokatorów z własnych produktów rolnych lub przydziałów.

§ 2

(1) Spisem objąć należy ludność zamieszkałą w Generalnym Gubernatorstwie. Za ludność za-

Als Wohnbevölkerung gelten alle Personen, die sich im Generalgouvernement länger als zwei Monate aufhalten.

(2) Ausgenommen von der Erfassung sind:

1. Die Angehörigen der deutschen Wehrmacht, der Waffen-~~SS~~ und der deutschen Polizei, des Zollgrenzschutzes, des Arbeitsdienstes und des Baudienstes im Generalgouvernement sowie der Organisation Todt, deren Familienangehörige und die in gemeinsamen Unterkünften untergebrachten Bediensteten der genannten Formationen,
2. Kriegsgefangene,
3. die in Durchgangslagern befindlichen Personen.

§ 3

Die Gesamtzahl der in einer Wohnung erfaßten Personen ist nach den Volksgruppen: Deutsche (Reichs- und Volksdeutsche), Polen, Ukrainer, Juden und „Sonstige“ und innerhalb dieser nach dem Geschlecht und den Altersgruppen „unter 10 Jahre“, „10 Jahre und älter“ aufzugliedern. In der Gruppe „Sonstige“ sind die Deutschstämmigen durch ein D, die Goralen durch ein G, die Russen durch ein R, die Weißruthenen durch ein W, die Zigeuner durch ein Z und die Ausländer durch ein A besonders kenntlich zu machen.

§ 4

(1) Die Erhebung wird von der Regierung des Generalgouvernements (Statistisches Amt) durchgeführt. Sie bereitet die Erhebung vor, erläßt die zu ihrer Durchführung notwendigen Verwaltungsanordnungen, liefert den Gemeindebehörden die erforderlichen Erhebungspapiere und bearbeitet das Urmaterial.

(2) Den Gemeindebehörden obliegt es, die hierzu erforderlichen örtlichen Ermittlungen und Feststellungen zu treffen.

§ 5

(1) Die Gemeindebehörden haben die Erhebung mit ehrenamtlich tätigen Erhebungspersonen durchzuführen.

(2) Zur Übernahme dieses Ehrenamtes ist jeder Einwohner der Gemeinde verpflichtet.

§ 6

(1) Die Hausbesitzer, Hausverwalter, Hausmeister und Wohnungsinhaber sind verpflichtet, innerhalb der gesetzten Frist die geforderten Angaben zu machen. Die gleiche Verpflichtung trifft andere Personen, die bei der summarischen Aufnahme der Bevölkerung um Erteilung von Auskünften ersucht werden.

(2) Den Erhebungspersonen, die zur Ausübung ihrer Tätigkeit von der Gemeindebehörde einen Ausweis erhalten, ist das Betreten der bewohnten Grundstücke und der Wohnungen zu gestatten.

§ 7

Die Erhebungspersonen sind zur Verschwiegenheit über die ihnen bei der Erhebung zur Kenntnis gelangten Angaben verpflichtet. Sie sind hierauf bei ihrer Bestellung besonders hinzuweisen.

§ 8

(1) Mit Gefängnis und mit Geldstrafe oder mit einer dieser Strafen wird bestraft, wer das Er-

mieszkała w Generalnym Gubernatorstwie uważa się wszystkie osoby, przebywające w Generalnym Gubernatorstwie dłużej niż dwa miesiące.

(2) Wyjątek stanowią:

1. Przynależni do Niemieckich Sił Zbrojnych, Waffen-~~SS~~ i Niemieckiej Policji, Straży Pogranicza Celnego, Służby Pracy i Służby Budowlanej w Generalnym Gubernatorstwie, jak również organizacji Todt i członkowie ich rodzin oraz osoby, będące w służbie wymienionych formacji i zamieszkałe we wspólnych pomieszczeniach,
2. jeńcy wojenni,
3. osoby przebywające w obozach przejściowych.

§ 3

Ogólną liczbę objętych spisem osób z jednego mieszkania rozczłonkuje się na grupy narodowościowe: Niemcy (obywatele niemieccy i osoby narodowości niemieckiej), Polacy, Ukraińcy, Żydzi i „inni“ i w obrębie tych grup według płci i wieku „poniżej lat 10“, „10 lat i wyżej“. W grupie „inni“ specjalnie uwidocznić należy osoby niemieckiego pochodzenia przez D, Górali przez G, Rosjan przez R, Białorusinów przez W, Cyganów przez Z i obcokrajowców przez A.

§ 4

(1) Spis przeprowadzi Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Urząd Statystyczny). Przygotowuje on spis, wydaje niezbędne do jego przeprowadzenia zarządzenia administracyjne, dostarcza władzom gminnym potrzebnych do spisu formularzy i opracowuje materiał przygotowawczy.

(2) Władze gminne obowiązane są do powzięcia na miejscu potrzebnych do tego dochodzeń i ustaleń.

§ 5

(1) Władze gminne winny przeprowadzić spis przy pomocy komisarzy spisowych, spełniających swe funkcje honorowo.

(2) Każdy mieszkaniec gminy jest obowiązany do przyjęcia tego honorowego urzędu.

§ 6

(1) Posiadacze domów, zarządcy domów, dozorca domów i posiadacze mieszkań są obowiązani do wykonania zleconych czynności w określonym terminie. Te same zobowiązania dotyczą także innych osób, od których zażąda się przy summarycznym spisie ludności udzielenia wiadomości.

(2) Komisarzom spisowym, posiadającym do wykonania ich czynności dowód wystawiony przez władze gminne, należy zezwolić na wstęp do zamieszkałych nieruchomości i mieszkań.

§ 7

Komisarze spisowi są obowiązani do zachowania tajemnicy o doszłych do ich wiadomości danych przy sporządzaniu spisu. Przy ich ustanowieniu należy zwrócić na to ich szczególną uwagę.

§ 8

(1) Kto fałszuje rezultat spisu, w szczególności udzielone mu wiadomości rozmyślnie nieprawdzi-

gebnis der Erhebung verfälscht, insbesondere die ihm erteilten Auskünfte vorsätzlich unrichtig wiedergibt.

(2) Mit Gefängnis bis zu einem Jahr und mit Geldstrafe oder mit einer dieser Strafen wird bestraft

1. wer gegen die Pflicht zur Verschwiegenheit (§ 7) verstößt,
2. wer vorsätzlich der Verpflichtung des § 6 Abs. 1 nicht rechtzeitig nachkommt oder wissentlich unrichtige oder unvollständige Angaben macht,
3. wer sich den Vorschriften des § 6 Abs. 2 zuwider weigert, den Erhebungspersonen das Betreten bewohnter Grundstücke oder Wohnungen zu gestatten.

§ 9

Diese Verordnung tritt am 1. Januar 1943 in Kraft.

K r a k a u, den 15. Dezember 1942.

Der Generalgouverneur
F r a n k

wie podaje, podlega karze więzienia i grzywny lub jednej z tych kar.

(2) Karze więzienia do jednego roku i karze grzywny lub jednej z tych kar podlega

1. kto narusza obowiązek zachowania tajemnicy (§ 7),
2. kto rozmyślnie nie wykonuje na czas obowiązków z § 6 ust. 1 lub świadomie udziela nieprawdziwych lub niewyczerpujących danych,
3. kto wbrew przepisom § 6 ust. 2 wzbrania komisarzom spisowym wejścia do zamieszkałych nieruchomości lub mieszkań.

§ 9

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1943 r.

K r a k a u, dnia 15 grudnia 1942 r.

Generalny Gubernator
F r a n k

Zweite Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 15. November 1939 über die Beschlagnahme des Vermögens des früheren polnischen Staates innerhalb des Generalgouvernements.

Vom 14. Dezember 1942.

Zur Durchführung der Verordnung über die Beschlagnahme des Vermögens des früheren polnischen Staates innerhalb des Generalgouvernements vom 15. November 1939 (VBIGG. S. 37) und der Verordnung über das Eigentum an dem Vermögen des früheren polnischen Staates vom 24. September 1940 (VBIGG. I S. 313) bestimme ich:

§ 1

Reichsdeutschen und deutschen Volkszugehörigen, die seit dem 1. September 1939 ihren Wohnsitz oder gewöhnlichen Aufenthalt im Gebiet des Generalgouvernements haben, kann eine Entschädigung für Rechtsverluste gewährt werden, die auf Grund des § 1 Abs. 1 der Verordnung über die Beschlagnahme des Vermögens des früheren polnischen Staates innerhalb des Generalgouvernements und des § 2 Abs. 1 der Verordnung über das Eigentum an dem Vermögen des früheren polnischen Staates entstanden sind.

§ 2

Reichsdeutschen und deutschen Volkszugehörigen, die ihren Wohnsitz oder gewöhnlichen Aufenthalt außerhalb des Generalgouvernements haben, kann ohne Anerkennung einer Rechtspflicht eine Entschädigung für Rechtsverluste gewährt werden, wenn und soweit die Rechte durch Leistungen an den früheren polnischen Staat entstanden und diese dem in das Eigentum des Generalgouvernements übergegangenen Vermögen des früheren polnischen Staates zugute gekommen sind.

Drugie postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 15 listopada 1939 r. o zajęciu majątku byłego Państwa Polskiego na obszarze Generalnego Gubernatorstwa.

Z dnia 14 grudnia 1942 r.

Celem wykonania rozporządzenia o zajęciu majątku byłego Państwa Polskiego na obszarze Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 37) i rozporządzenia w sprawie własności na majątku byłego Państwa Polskiego z dnia 24 września 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 313) postanawiam:

§ 1

Obywatelom niemieckim i osobom narodowości niemieckiej, które od dnia 1 września 1939 r. posiadają swoje miejsce zamieszkania lub zwykły pobyt na obszarze Generalnego Gubernatorstwa, można udzielić odszkodowania za szkody prawne, powstałe na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia o zajęciu majątku byłego Państwa Polskiego na obszarze Generalnego Gubernatorstwa i § 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie własności na majątku byłego Państwa Polskiego.

§ 2

Obywatelom niemieckim i osobom narodowości niemieckiej, które posiadają swoje miejsce zamieszkania lub zwykły pobyt poza obrębem Generalnego Gubernatorstwa, można bez uznania tego za obowiązek prawny udzielić odszkodowania za utratę praw, jeżeli i o ile prawa powstały na skutek świadczeń na rzecz byłego Państwa Polskiego i jeżeli one wyszły na korzyść przeniesionego na własność Generalnego Gubernatorstwa majątku byłego Państwa Polskiego.

§ 3

Eine Entschädigung für den Verlust von Forderungsrechten gegen den früheren polnischen Staat soll nur gewährt werden

1. wenn die Forderungen zugrunde liegenden Leistungen dem in das Eigentum des Generalgouvernements übergegangenen Vermögen des früheren polnischen Staates zugekommen sind und
2. wenn es sich um Forderungen aus
 - a) Kauf- und Werklieferungsverträgen,
 - b) Werkverträgen,
 - c) Dienstverträgen, Aufträgen und Geschäftsbesorgungen,
 - d) Miet- und Pachtverträgen
 handelt und
3. wenn in den Fällen der Nr. 2b—d die Leistungen nach dem 31. Dezember 1938 erfolgt sind.

§ 4

(1) Den in den §§ 1 und 2 genannten natürlichen Personen stehen juristische Personen des privaten Rechts, Handelsgesellschaften, Vereine und sonstige Personenvereinigungen gleich, wenn

1. bei Personalgesellschaften mehr als die Hälfte der Gesellschafter, bei Kommanditgesellschaften mehr als die Hälfte der persönlich haftenden Gesellschafter am 1. September 1939 Reichsdeutsche oder deutsche Volkszugehörige waren,
2. bei Kapitalgesellschaften am Gesellschaftsvermögen Reichsdeutsche oder deutsche Volkszugehörige am 1. September 1939 mit mehr als 50% beteiligt waren,
3. bei Vereinen und sonstigen Personenvereinigungen der Vorstand oder die sonstigen zur Vertretung berechtigten Organe überwiegend aus Reichsdeutschen oder deutschen Volkszugehörigen am 1. September 1939 zusammengesetzt waren.

(2) Den in den §§ 1 und 2 bezeichneten natürlichen Personen stehen ferner juristische Personen des öffentlichen Rechts unter den entsprechenden Voraussetzungen des Abs. 1 Nr. 3 gleich.

§ 5

Der Antragsteller hat das Vorliegen der in den §§ 1 bis 4 aufgeführten Voraussetzungen durch Urkunden und sonstige Beweismittel nachzuweisen.

§ 6

(1) Eine Entschädigung wird grundsätzlich nicht gewährt

1. wenn die Voraussetzungen für eine Befriedigung oder Entschädigung der in § 1 genannten Personen durch das Deutsche Reich vorliegen,
2. bei Schadensersatzansprüchen.

(2) Eine Entschädigung für Rechtsverluste aus Kapitalforderungen, insbesondere aus Anleihen des früheren polnischen Staates, wird bis auf weiteres nicht gewährt.

§ 7

(1) Hat eine der in den §§ 1 und 2 genannten Personen ein Recht nach dem 1. September 1939 durch Rechtsgeschäft unter Lebenden oder durch letztwillige Verfügung erworben, so kann eine Entschädigung nur dann gewährt werden, wenn

§ 3

Odszkodowanie za utratę wierzytelności do byłego Państwa Polskiego powinno być przyznane tylko wówczas

1. jeżeli świadczenia, będące podstawą wierzytelności, wyszły na korzyść przeniesionego na własność Generalnego Gubernatorstwa majątku byłego Państwa Polskiego oraz
2. jeżeli chodzi o wierzytelności
 - a) z umów kupna i umów o dostarczenie dzieła,
 - b) z umów o dzieło,
 - c) z umów o świadczenie usług, ze zleceń i z załatwiania cudzych spraw,
 - d) z umów najmu i dzierżawy oraz
3. jeżeli w wypadkach p. 2b—d świadczenia spełniono po dniu 31 grudnia 1938 r.

§ 4

(1) Na równi z osobami fizycznymi wymienionymi w §§ 1 i 2 stoją osoby prawne prawa prywatnego, spółki handlowe, stowarzyszenia i inne zrzeszenia osób, jeżeli

1. w spółkach osobowych więcej aniżeli połowa spółników, w spółkach komandytowych więcej aniżeli połowa osobiście odpowiedzialnych spółników była w dniu 1 września 1939 r. obywatelami niemieckimi lub osobami narodowości niemieckiej,
2. w spółkach kapitałowych obywatele niemieccy albo osoby narodowości niemieckiej w dniu 1 września 1939 r. uczestniczyły w majątku spółki w więcej aniżeli 50%,
3. w stowarzyszeniach i innych zrzeszeniach osób zarząd lub inne organy upoważnione do zastępstwa składały się w dniu 1 września 1939 r. w przeważającej części z obywateli niemieckich lub z osób narodowości niemieckiej.

(2) Na równi z osobami fizycznymi wymienionymi w §§ 1 i 2 stoją dalej pod odpowiednimi warunkami ust. 1 p. 3 osoby prawne prawa publicznego.

§ 5

Składający wniosek winien wykazać dokumentami i innymi środkami dowodowymi istnienie warunków wymienionych w §§ 1 do 4.

§ 6

(1) Zasadniczo nie udziela się odszkodowania

1. jeżeli istnieją warunki do zaspokojenia roszczenia lub wynagrodzenia szkody osobom wymienionym w § 1 przez Rzeszę Niemiecką,
 2. przy roszczeniach o wynagrodzenie szkody.
- (2) Nie udziela się aż do odwołania odszkodowania za utratę prawa z tytułu wierzytelności kapitałowych, w szczególności z tytułu pożyczek byłego Państwa Polskiego.

§ 7

(1) Jeżeli któraś z osób wymienionych w §§ 1 i 2 nabyła po dniu 1 września 1939 r. prawo przez czynność prawną zawartą między żyjącymi lub z rozporządzenia ostatniej woli, to można udzielić odszkodowania tylko wówczas, jeżeli także

auch der Rechtsvorgänger bis zum 1. September 1939 zu den in den §§ 1 und 2 genannten Personen gehörte.

(2) Maßgebend ist der Wohnsitz des Rechtsvorgängers am 1. September 1939.

§ 8

Die Entschädigung kann unter Bedingungen und Auflagen gewährt werden.

§ 9

(1) Auf die Erfüllung von Vorkriegsverbindlichkeiten nach kaufmännischen Grundsätzen geführter privatwirtschaftlicher Unternehmen des früheren polnischen Staates mit eigener Rechtspersönlichkeit findet diese Durchführungsvorschrift keine Anwendung. Ihre Vorkriegsverbindlichkeiten sind nicht erloschen.

(2) Bestehen Zweifel darüber, ob ein Unternehmen zu den in Abs. 1 bezeichneten gehört, so entscheidet die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft im Einvernehmen mit der Hauptabteilung Finanzen).

§ 10

Die Festsetzung und Durchführung von Entschädigungen nimmt die Ausgleichsstelle für das Generalgouvernement nach Richtlinien der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft) vor, die im Einvernehmen mit dem Vertreter des Reichskommissars für die Festigung deutschen Volkstums erlassen werden.

§ 11

Für das Vermögen der Ostbahn und der Deutschen Post Osten wird von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Eisenbahnen bzw. Hauptabteilung Post im Einvernehmen mit der Hauptabteilung Wirtschaft) eine Sonderregelung getroffen.

§ 12

Diese Durchführungsvorschrift tritt am 1. Januar 1943 in Kraft. Sie gilt nicht für den Distrikt Galizien.

K r a k a u, den 14. Dezember 1942.

Der Generalgouverneur

Im Auftrag
P l o d e c k

poprzednik prawny do dnia 1 września 1939 r. należał do osób wymienionych w §§ 1 i 2.

(2) Miarodajnym jest miejsce zamieszkania poprzednika prawnego w dniu 1 września 1939 r.

§ 8

Odszkodowania można udzielić pod warunkami i z nałożeniem zleceń.

§ 9

(1) Niniejsze postanowienie wykonawcze nie stosuje się do wykonania przedwojennych zobowiązań prywatno-gospodarczych przedsiębiorstw byłego Państwa Polskiego o własnej osobowości prawnej a prowadzonych według zasad kupieckich. Ich zobowiązania przedwojenne nie wygasły.

(2) W razie wątpliwości, czy jakieś przedsiębiorstwo należy do określonych w ust. 1 przedsiębiorstw, rozstrzyga Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Gospodarki w porozumieniu z Głównym Wydziałem Finansów).

§ 10

Ustalenia i wynagrodzenia szkód dokonuje placówka do wyrównań dla Generalnego Gubernatorstwa według wytycznych Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Gospodarki), które będą wydane w porozumieniu z Zastępcą Komisarza Rzeszy dla utrwalenia narodowości niemieckiej.

§ 11

Oдноśnie do majątku Kolei Wschodniej i Niemieckiej Poczty Wschodu, Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Kolei wzgl. Główny Wydział Poczty w porozumieniu z Głównym Wydziałem Gospodarki) wyda specjalne unormowanie.

§ 12

Niniejsze postanowienie wykonawcze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1943 r. Nie obowiązuje ono w Okręgu Galizien (Galicja).

K r a k a u, dnia 14 grudnia 1942 r.

Generalny Gubernator

Z polecenia
P l o d e c k

Erste Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 20. Dezember 1940 über die Errichtung von Fremdenverkehrsverbänden im Generalgouvernement.

Vom 19. Dezember 1942.

Zur Durchführung der Verordnung über die Errichtung von Fremdenverkehrsverbänden im Generalgouvernement vom 20. Dezember 1940 (VBIGG. I S. 368) bestimme ich:

§ 1

Verpflichtung zur Fremdenverkehrsabgabe.

Alle Personen und Betriebe in einer Fremdenverkehrsgemeinde (§ 6 Abs. 1 der Verordnung

Pierwsze postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 20 grudnia 1940 r. o utworzeniu związków turystycznych w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 19 grudnia 1942 r.

Celem wykonania rozporządzenia o utworzeniu związków turystycznych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 20 grudnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 368) postanawiam:

§ 1

Obowiązek uiszczania daniny turystycznej.

Wszystkie osoby i zakłady w gminie turystycznej (§ 6 ust. 1 rozporządzenia o utworzeniu zwią-

über die Errichtung von Fremdenverkehrsverbänden im Generalgouvernement vom 20. Dezember 1940), die aus dem Fremdenverkehr oder Kurbetrieb unmittelbar oder mittelbar wirtschaftlichen Nutzen ziehen, haben auf Grund des § 10 Abs. 2 Nr. 2 der Verordnung über die Errichtung von Fremdenverkehrsverbänden im Generalgouvernement eine Fremdenverkehrsabgabe zu entrichten.

§ 2

Kreis der Abgabepflichtigen.

(1) Zu den abgabepflichtigen Personen und Betrieben gehören insbesondere

1. Betriebe des Land- und Wasserverkehrs (z. B. Lohnfuhrwerksbetriebe, gewerbsmäßige Vermieter von Kraftfahrzeugen und Garagen, Kraftfahrzeugreparaturwerkstätten, Betriebsstoffniederlagen, Reisebüros, Spediteure, Dienstmannsunternehmen, Fremdenführer, Dampf-, Motor- und Ruderbootsbetriebe;
2. Betriebe des Beherbergungsgewerbes;
3. Personen und Betriebe, die regelmäßig an Fremde Wohnungen oder Zimmer vermieten (Fremdenheime, Erholungsheime und Krankenheime);
4. Badeanstalten, Friseure und Masseure;
5. Lichtbildwerkstätten, Buch- und Kunsthandlungen;
6. Blumengärtnereien, Blumenhandlungen und Blumenbindereien;
7. Warenhandlungen, die Reise- und Geschenkartikel vertreiben;
8. Banken und Wechselstuben;
9. sonstige am Fremdenverkehr oder Kurbetrieb beteiligten Personen und Betriebe.

(2) Gaststättenbetriebe, Brauereien, Bierniederlagen, Tafelwasser- und Limonadenherstellungsbetriebe, Milchkuranstalten, Lebensmittel- und Tabakhandlungen unterliegen der Abgabepflicht bis auf weiteres nur insoweit, als in ihnen nicht bewirtschaftete Erzeugnisse der Ernährungs- und Landwirtschaft hergestellt, gelagert oder verteilt werden.

(3) Der Abgabepflicht unterliegen nicht

1. öffentliche Betriebe;
2. Betriebe, Anstalten und Einrichtungen, die überwiegend gemeinnützigen oder mildtätigen Zwecken dienen;
3. Betriebe der Ernährungs- und Landwirtschaft, soweit sie nicht unter Abs. 1 und 2 fallen.

(4) Sind die in Abs. 3 Nr. 3 genannten Betriebe zugleich gewerbliche Betriebe (gemischte Betriebe), so unterliegt der gewerbliche Teil der Betriebe der Abgabepflicht.

§ 3

Verwendung der Fremdenverkehrsabgabe.

(1) Die Abgabe wird von den Fremdenverkehrsgemeinden für die Distrikts-Fremdenverkehrsverbände erhoben.

(2) Das Aufkommen aus der Abgabe ist ausschließlich für Aufgaben des Fremdenverkehrs zu verwenden.

(3) Die Fremdenverkehrsgemeinden erhalten zur Erfüllung ihrer Aufgaben auf dem Gebiet des Fremdenverkehrs einen Anteil am Aufkommen aus der Fremdenverkehrsabgabe, dessen Höhe

ków turystycznych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 20 grudnia 1940 r.), które czerpią korzyści gospodarcze bezpośrednio lub pośrednio z ruchu turystycznego lub uzdrowiskowego, winny na podstawie § 10 ust. 2 p. 2 rozporządzenia o utworzeniu związków turystycznych w Generalnym Gubernatorstwie uiścić daninę turystyczną.

§ 2

Grono osób obowiązanych do uiszczania daniny.

(1) Do osób i zakładów obowiązanych do uiszczania daniny należą w szczególności

1. zakłady komunikacji lądowej i wodnej (np. zakłady odpłatnego użyczenia podwód, osoby trudniące się zawodowo wynajmowaniem pojazdów mechanicznych i garaży, warsztaty napraw pojazdów mechanicznych, składy materiałów pędnych, biura podróży, ekspedytorzy, przedsiębiorstwa posługaczy, przewodnicy, zakłady łodzi parowych, motorowych i wiosłowych;
2. zakłady przemysłu gospodniego;
3. osoby i zakłady odnajmujące regularnie turystom mieszkania lub pokoje (domy turystyczne, domy wypoczynkowe i sanatoria);
4. zakłady kąpielowe, fryzjerzy i masażyści;
5. zakłady fotograficzne, księgarnie i sklepy z dziełami sztuki;
6. zakłady ogrodnictwa kwiatowego, kwaciarnie i zakłady wiązania kwiatów;
7. domy towarowe sprzedające artykuły niezbędne w podróży i podarki;
8. banki i kantory wymiany;
9. inne osoby i zakłady zainteresowane w ruchu turystycznym lub uzdrowiskowym.

(2) Zakłady restauracyjne, browary, składy piwa, zakłady produkcji wód stołowych i lemoniad, zakłady kuracji mlecznej, sklepy spożywcze i tytoniowe podlegają aż do odwołania obowiązkowi uiszczania daniny tylko o tyle, o ile w nich wytwarza się, magazynuje lub sprzedaje produkty nie objęte gospodarką wyżywienia i rolnictwa.

(3) Obowiązkowi uiszczania daniny nie podlegają

1. zakłady publiczne;
2. przedsiębiorstwa, zakłady i urządzenia służące przeważnie celom użyteczności publicznej lub celom dobroczynnym;
3. zakłady gospodarki wyżywienia i rolnictwa, o ile nie podpadają pod ust. 1 i 2.

(4) Jeżeli zakłady wymienione w ust. 3 p. 3 są równocześnie zakładami przemysłowymi (zakłady mieszane), to przemysłowa część zakładu podlega obowiązkowi uiszczania daniny.

§ 3

Użycie daniny turystycznej.

(1) Daniny na rzecz okręgowych związków turystycznych pobierają gminy turystyczne.

(2) Wpływów z daniny należy użyć wyłącznie na spełnienie zadań ruchu turystycznego.

(3) Celem spełnienia swoich zadań z zakresu ruchu turystycznego gminy turystyczne otrzymują udział w wpływach z danin turystycznych, którego wysokość ustala rocznie okręgo-

jährlich vom Distrikts-Fremdenverkehrsverband festgesetzt wird. Außerdem erhalten sie für die Erhebung der Abgabe eine Vergütung von 4 v. H. des Istaufkommens.

§ 4

Höhe der Fremdenverkehrsabgabe.

(1) Die Abgabe beträgt zwischen 10 und 3000 Zloty jährlich. Für die Feststellung der Höhe ist maßgebend, welche besonderen wirtschaftlichen Vorteile dem Abgabepflichtigen aus dem Fremdenverkehr oder Kurbetrieb erwachsen.

(2) Befinden sich mehrere Betriebe in einer Hand, so wird die Abgabe für jeden Betrieb, der wirtschaftlich als selbständig anzusehen ist, gesondert erhoben.

(3) Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Propaganda im Einvernehmen mit der Hauptabteilung Finanzen und dem Amt für Preisbildung) erläßt Richtlinien über die Festsetzung der Abgabe.

§ 5

Festsetzung der Fremdenverkehrsabgabe.

(1) Die Abgabe wird von der Gemeindebehörde durch Abgabebescheid festgesetzt. Vor der Festsetzung ist die Zustimmung des Kreishauptmanns (Stadthauptmanns) einzuholen.

(2) Die Abgabe wird für das Rechnungsjahr erhoben.

(3) Die Abgabe ist je zur Hälfte am 1. Juli und 1. Oktober eines Jahres fällig und innerhalb von zwei Wochen nach der Fälligkeit unaufgefordert bei der Gemeindekasse einzuzahlen.

(4) Rückständige Abgaben werden durch die Steuerämter zwangsweise beigetrieben.

(5) Die Fremdenverkehrsgemeinden haben eine Kartei der Abgabepflichtigen und der festgesetzten Abgaben zu führen und sie auf dem Laufenden zu halten.

§ 6

Beschwerde.

Gegen den Abgabebescheid ist die Beschwerde zulässig. Diese ist innerhalb von zwei Wochen nach Zustellung des Abgabebescheides bei der Gemeindebehörde, die den Abgabebescheid erlassen hat, einzulegen. Will diese der Beschwerde nicht stattgeben, so hat sie die Beschwerde dem Kreishauptmann (Stadthauptmann) zur Entscheidung vorzulegen. Diese Entscheidung ist endgültig.

§ 7

Befreiung von der Fremdenverkehrsabgabe.

Zur Vermeidung besonderer Härten kann die Gemeindebehörde im Einvernehmen mit dem Leiter des Distrikts-Fremdenverkehrsverbandes von der Erhebung der Abgabe absehen oder diese ganz oder teilweise erlassen.

§ 8

Inkrafttreten.

Diese Durchführungsvorschrift tritt am 1. Januar 1943 in Kraft.

K r a k a u, den 19. Dezember 1942.

Der Generalgouverneur

Im Auftrag

Ohlenbusch

wy związek turystyczny. Ponadto otrzymują one za pobieranie daniny wynagrodzenie w wysokości 4% rzeczywistego wpływu.

§ 4

Wysokość daniny turystycznej.

(1) Danina wynosi od 10 do 3000 złotych rocznie. Dla ustalenia wysokości miarodajnym jest, jakie specjalne korzyści gospodarze wynikają dla obowiązanych do uiszczania daniny z ruchu turystycznego lub uzdrowiskowego.

(2) Jeżeli więcej zakładów znajduje się w jednym ręku, to daninę pobiera się oddzielnie za każdy zakład, który z punktu widzenia gospodarczego należy uważać za zakład samoistny.

(3) Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Propagandy w porozumieniu z Głównym Wydziałem Finansów i Urzędem dla Kształtowania Cen) wydaje wytyczne w sprawie ustalania daniny.

§ 5

Ustalanie daniny uiszczanej na rzecz związku turystycznego.

(1) Daninę ustala władza gminna drogą orzeczenia. Przed ustaleniem należy zasięgnąć zgody starosty powiatowego (starosty miejskiego).

(2) Daninę pobiera się za rok rachunkowy.

(3) Danina staje się płatną po połowie w dniu 1 lipca i 1 października każdego roku i należy ją bez wezwania wpłacać do kasy gminnej w przeciągu dwu tygodni po płatności.

(4) Daniny zaległe ściągają urzędy podatkowe w drodze przymusowej.

(5) Gminy turystyczne winny prowadzić kartotekę obowiązanych do uiszczania daniny i wymierzonych danin oraz utrzymywać ją w stanie bieżącym.

§ 6

Zażalenie.

Na orzeczenie w przedmiocie daniny dopuszczalne jest zażalenie. Należy je złożyć w przeciągu dwu tygodni po doręczeniu orzeczenia u władzy gminnej, która wydała orzeczenie. O ile władza gminna nie chce zażalenia uwzględnić, to winna ona przedłożyć zażalenie do rozstrzygnięcia staroście powiatowemu (staroście miejskiemu). Rozstrzygnięcie to jest ostateczne.

§ 7

Zwolnienie od daniny turystycznej.

Celem uniknięcia szczególnych niesłuszności może władza gminna w porozumieniu z kierownikiem okręgowego związku turystycznego zaniechać pobierania daniny albo zwolnić od niej całkowicie lub częściowo.

§ 8

Wejście w życie.

Niniejsze postanowienie wykonawcze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1943 r.

K r a k a u, dnia 19 grudnia 1942 r.

Generalny Gubernator

Z polecenia

Ohlenbusch

Anordnung**über die Errichtung eines Kartells der Kreisgroßhändler im Generalgouvernement.**

Vom 14. Dezember 1942.

Auf Grund der §§ 6 und 11 der Verordnung über Kartelle im Generalgouvernement vom 4. Dezember 1941 (V.B.I.G.G. S. 701) ordne ich an:

§ 1

Unternehmer und Unternehmen, die im Generalgouvernement zum Groß- und Einzelhandel mit Waren aller Art innerhalb eines bestimmten, von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft) abgegrenzten Gebiets zugelassen sind oder zugelassen werden (Kreisgroßhändler), werden zu einem Kartell unter der Bezeichnung „Arbeitsgemeinschaft der Kreisgroßhändler im Generalgouvernement“ zusammengeschlossen.

§ 2

Die Arbeitsgemeinschaft der Kreisgroßhändler im Generalgouvernement ist rechtsfähig.

§ 3

Zweck der Arbeitsgemeinschaft der Kreisgroßhändler im Generalgouvernement ist, die den Kreisgroßhändlern von der Regierung des Generalgouvernements gestellten marktregelnden Aufgaben zu verwirklichen. Die Arbeitsgemeinschaft kann daneben auch andere Aufgaben übernehmen.

§ 4

Der Leiter der Arbeitsgemeinschaft wird von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft) ernannt und abberufen. Die Mitglieder der Arbeitsgemeinschaft sind verpflichtet, den Weisungen des Leiters der Arbeitsgemeinschaft nachzukommen.

§ 5

Die Arbeitsgemeinschaft gibt sich eine Satzung, die der Genehmigung durch die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilungen Wirtschaft und Finanzen) unterliegt.

§ 6

Die Arbeitsgemeinschaft gilt mit dem Tage der Verkündung dieser Anordnung als errichtet.

K r a k a u, den 14. Dezember 1942.

Regierung des Generalgouvernements
Hauptabteilung Wirtschaft
Dr. E m m e r i c h

Zarządzenie**o założeniu kartelu hurtowników powiatowych w Generalnym Gubernatorstwie.**

Z dnia 14 grudnia 1942 r.

Na podstawie §§ 6 i 11 rozporządzenia o kartelach w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 4 grudnia 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 701) zarządzam:

§ 1

Przedsiębiorcy i przedsiębiorstwa, które w Generalnym Gubernatorstwie dopuszczone są lub dopuszczone będą do handlu hurtowego i detalicznego towarami wszelkiego rodzaju (hurtownicy powiatowi) w obrębie pewnego, przez Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Gospodarki) odgraniczonego obszaru, będą złączone w kartel pod nazwą „Wspólnota Pracy Hurtowników Powiatowych w Generalnym Gubernatorstwie“.

§ 2

Wspólnota Pracy Hurtowników Powiatowych w Generalnym Gubernatorstwie ma zdolność prawną.

§ 3

Celem Wspólnoty Pracy Hurtowników Powiatowych w Generalnym Gubernatorstwie jest zrealizowanie stawianych przez Rząd Generalnego Gubernatorstwa hurtownikom powiatowym zadań, mających na celu regulowanie rynku. Wspólnota Pracy może oprócz tego przejąć również inne zadania.

§ 4

Kierownika Wspólnoty Pracy mianuje i odwołuje Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Gospodarki). Członkowie Wspólnoty Pracy obowiązani są przestrzegać wytycznych kierownika Wspólnoty Pracy.

§ 5

Wspólnota Pracy ustanawia dla siebie statut, który podlega zatwierdzeniu Rządu Generalnego Gubernatorstwa (głównych wydziałów gospodarki i finansów).

§ 6

Wspólnotę Pracy uważa się za założoną z dniem ogłoszenia niniejszego zarządzenia.

K r a k a u, dnia 14 grudnia 1942 r.

Rząd Generalnego Gubernatorstwa
Główny Wydział Gospodarki
Dr E m m e r i c h

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G m b H Krakau, Poststrasse 1. Erscheinungsweise: Nach Bedarf Bezugspreis: Vierteljährlich 12,- Zloty (6,- RM) einschließlich Versandkosten Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar beträgt der Preis je Blatt —,20 Zloty (—,10 RM) Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr 400. Bezieher im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr 41800 einzahlen. Auslieferung: Für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt Krakau 1, Postschliessfach 110. Geschäftsräume der Auslieferungsstelle: Krakau, Universitätsstrasse 16. Für die Auslegung der Verordnungen ist der deutsche Text massgebend. Zitierweise: V.B.I.G.G. (früher: Verordnungsblatt GGP I/II)

Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau 20, Gmach Rządowy. Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. Krakau, Poststrasse 1. Sposób ukazywania się: wedle potrzeby. Prenumerata: kwartalnie 12,- złotych (6,- RM) łącznie z kosztami przesyłki. Egzemplarze pojedyncze oblicza się według objętości, a mianowicie cena za każdą kartkę wynosi —,20 złotych (—,10 RM) Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warschau Nr 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr 41800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez Placówkę Wydawniczą dla Dziennika Rozporządzeń, Krakau I, skrytka pocztowa 110. Lokale urzędowe Placówki Wydawniczej: Krakau, Universitätsstrasse 16. Dla interpretacji rozporządzeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skróty: Dz. Rozp. GG (dawniej: Dz. rozp. GGP. I/II).